

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9P/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515205678
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2515205678.2

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou v právnej veci B. B.Š., nar. XX.XX.XXXX, o zvýšenie výživného matke: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: P., F. Č.. XXXX/XX, takto

r o z h o d o l :

Súd d o p í ň a rozsudok Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/54/2015-48 z 03.03.2016, o nasledovný výrok:

„Návrh na zvýšenie výživného pre B. sa zamieťa.“

o d ô v o d n e n i e :

Otec návrhom z 17.08.2015 navrhol, aby súd zvýšil matke výživné pre vtedy mal. B. a mal. G.Í..

Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č.k. 9P/54/2015-48 z 03.03.2016, ktorým schválil rodičovskú dohodu, ktorou bolo matke zvýšené výživné pre mal. G. na sumu 60,- eur mesačne od 18.08.2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.03.2016.

Otec podaním z 23.03.2016 zotrval na rozhodnutí aj o zvýšení výživného pre B., ktorá 04.04.2016 nadobudla plnoletosť.

Podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Otec pred súdom zotrval na návrhu na zvýšenie výživného pre vtedy mal. B..

Matka pred súdom so zvýšením výživného nesúhlasila, keďže u vtedy mal. B. nenastala zmena a naposledy súd vychádzal pri zvýšení výživného z jej potenciálnej priemernej mzdy.

Kolíznym opatrovníkom pred súdom s návrhom otca na zvýšenie výživného matke súhlasil.

Z výsluchu otca súd zistil, že naďalej býva v spoločnej domácnosti s jeho rodičmi a dcérami. Uhrádza výdavky na kúrenie 20 eur na plyn a drevo, 95,74 eur za elektrinu, 25 eur telefón a 13,99 eur za internet. Otec otca je invalidný dôchodca, matka je na starobnom dôchodku. Obaja majú príjem každý asi vo výške 400 eur mesačne. B. má 17 rokov, naďalej navštevuje strednú školu - Obchodnú akadémiu v Trnave, má zvýšené výdavky na cestovanie 30 eur, v čom je aj mestská doprava. Ani teraz nenavštevuje krúžky, za ktoré by sa platilo; je zdravá. Otec je naďalej zamestnaný ako vodič s priemerným čistým

mesačným zárobkom vo výške 700 eur. Poberá daňový bonus a rodinné prídavky. Iné príjmy okrem tohto nemá, majetok väčšej hodnoty nevladní. Naďalej platí deťom poisťky, každej po 6,90 eur, tiež 10 eur telefón mesačne. Matka včas a riadne uhrádza výživné, nad rámec výživného neprispieva, s dcérami sa nestretáva. Iné vyživovacie povinnosti okrem dcér otec nemá.

Z výsluchu matky súd zistil, že naďalej býva so synom Š. v prenajatom byte, do ktorého sa presťahovali v októbri 2015. Mesačne otec Š. uhrádza sumu 400 eur, v čom sú výdavky na elektrinu aj plyn. Matka sa zamestnala 25.03.2014 ako opatrovateľka v Trnave s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 550 eur. Iný príjem nemá. Do zamestnania dochádza, s čím má spojené výdavky 60-70 eur mesačne. Naďalej poberá prídavok na syna, majetok väčšej hodnoty nevladní. Výdavky má bežné. Má vyživovaciu povinnosť k dcéram B., G. a k synovi Š.. Otec si k nemu plní dobrovoľne vyživovaciu povinnosť. Š. navštevuje materskú školu, s čím má matka stále spojené výdavky asi 40 eur mesačne.

Zo spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 13P/149/2013, súd zistil, že o.i. bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení výživného tak, že matka sa s účinnosťou od 16.10.2013 zaviazala platiť výživné pre vtedy mal. B. vo výške 60 eur a pre mal. G. vo výške 40,- eur. Zo spisu súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem otca činil 700,- eur. Mal vyživovaciu povinnosť k vtedy mal. B. a k mal. G.. Matka mala okrem vtedy mal. B. a mal. G. vyživovaciu povinnosť aj k mal. Š.. Matka bola nezamestnaná od 17.01.2014. Predtým bola na materskej dovolenke. Naposledy bola zamestnaná ako ošetrovateľka s príjmom vo výške 450,- eur mesačne. Vtedy mal. B. mala 15 rokov, navštevovala 1. ročník Obchodnej akadémie v Trnave, bola zdravá. Otec mal s návštevou strednej školy spojené zvýšené výdavky na cestovné vo výške 25,- eur mesačne. Mal. G. mala 13 rokov, navštevovala 8. ročník základnej školy.

Z Potvrdenia o návšteve z 02.02.2016 súd zistil, že B. je v školskom roku 2015/2016 študentkou III. A triedy Obchodnej akadémie v Trnave.

Z výplatných pások otca za obdobie od 01/2014 do 12/2015 súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem otca činil 702,06 eur.

Z Potvrdenia o príjme z 04.02.2016 súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem matky za obdobie od 01/2015 do 12/2015 činil 573,43 eur.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7CoP/374/2011).

Súd pri posudzovaní návrhu na zvýšenie výživného matke porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase súčasného rozhodnutia, pričom predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia, podstatná zmena pomerov.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že výška výživného povinnej matke pre vtedy mal. B. bola naposledy zvýšená na sumu 60,- eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. sp. zn. 13P/149/2013-57 z 07.03.2014, s účinnosťou od 13.10.2013, t.j. pred viac ako 2 rokmi pred podaním návrhu na zvýšenie výživného.

Ako súd uviedol vyššie, porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase súčasného rozhodnutia, pričom mal potvrdením o návšteve školy a výsluchom otca za preukázané, že na strane vtedy mal. B. nedošlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodovania o výživnom v súvislosti s jej vekom, keďže v čase podania návrhu otcom bola síce 2 roka staršia, avšak v zmysle ustálenej súdnej praxe možno v súvislosti s vekom považovať za podstatnú zmenu pomerov zvýšenie veku o tri roky. Tiež nedošlo k zmene pomerov týkajúcej sa jej vzdelania, keďže v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola maloletá študentkou 1. ročníka strednej školy, s ktorou starostlivosťou mal otec výdavky vo výške priemerne 25,- eur mesačne na cestovné, pričom je naďalej študentkou tej istej strednej školy s porovnateľnými mesačnými výdavkami na cestovné vo výške 30,- eur. Existenciu a odôvodnenosť uvedeného mal súd za preukázané výsluchom otca, vyššie citovaným dokladom predloženým otcom.

Čo sa týka zmeny pomerov na strane rodičov súd mal výsluchom rodičov a vyššie citovanými spisom Okresného súdu Piešťany za preukázané, že od posledného určenia výživného nedošlo u oboch rodičov k zmene v počte vyživovacích povinností, keďže obaja majú naďalej vyživovaciu povinnosť k dcéram B. a G. a matka ešte aj vyživovaciu povinnosť k synovi Š..

Matka bola v čase posledného určenia výživného nezamestnaná, pričom naposledy v zamestnaní dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 450,- eur; jej príjem t.č. činí viac ako 570,- eur, teda došlo k nárastu o viac ako 120,- eur mesačne. Existenciu a odôvodnenosť uvedeného mal súd za preukázané výsluchom matky, vyššie citovaným dokladom predloženým matkou, potvrdzujúcim výšku jej príjmu.

Príjem otca v čase posledného rozhodnutia o výživnom činil 700,- eur, teraz príjem otca činí 702,06 eur mesačne. Existenciu a odôvodnenosť uvedeného mal súd za preukázané výsluchom otca, vyššie citovanými dokladmi predloženými otcom, potvrdzujúcimi výšku príjmu.

Z uvedených preukázaných skutočností potom súd vychádzal pri posudzovaní návrhu otca na zvýšenie výživného pre vtedy mal. B. zo sumy 60,- eur na 120,- eur mesačne.

Zákon o rodine kladie dôraz na to, že rodičia majú vyvinúť všetko úsilie na to, aby v rámci svojich možností a schopností dosahovali taký príjem, z ktorého by mohli plniť výživné na maloleté deti v

takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby oprávnených maloletých detí, aby tieto mali zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň. Prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu detí a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb.

Otec ako dôvod pre zvýšenie výživného uvádzal skutočnosť, že u B. síce nedošlo k zmene pomerov, avšak pri poslednom rozhodovaní o výživnom bola matka nezamestnaná, pričom teraz už zamestnaná je. Tu súd uvádza, že pri poslednom rozhodnutí o výživnom vo výške 60,- eur pre vtedy mal. B. a 40,- eur pre mal. G. súd zjavne vychádzal z naposledy matkou dosahovaného príjmu vo výške 450,- eur mesačne ako to vyplýva z vtedy vykonaného dokazovania výsluchom matky, ako aj z terajšieho tvrdenia matky. Tomuto záveru súdu zodpovedá výška výživného 60,- a 40,- eur určeného v súlade s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave, v zmysle ktorej možno výživné určiť vo výške 25 - 30% z príjmu povinného rodiča. Vtedy súd mal zato, že matka bola schopná dosahovať príjem vo výške 450,- eur mesačne, z ktorého 25 - 30% činilo 112,50 eur - 135,- eur, ktoré sa delilo medzi tri vyživovacie povinnosti matky. Matka teraz síce dosahuje príjem vo výške 570,- eur mesačne, avšak v zmysle uvedenej praxe 25% - 30% z príjmu matky predstavuje 142,50 eur - 171,- eur, ktoré sa delí medzi 3 vyživovacie povinnosti matky. Vzhľadom ku skutočnosti, že u mal. G. došlo k podstatnej zmene pomerov, bolo matke zvýšené výživné na sumu 60,- eur mesačne, matka teda s účinnosťou od 18.08.2015 platí výživné vo výške 120,- eur mesačne dcéram, pričom má maj vyživovaciu povinnosť k synovi Š.. Na základe uvedeného potom súd dospel v danom prípade k záveru, že vzhľadom na výšku príjmu matky a počet jej vyživovacích povinností nie je v jej možnostiach a schopnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť k vtedy mal. B. vo vyššej výške ako 60,- eur mesačne s prihliadnutím aj na skutočnosť, že u vtedy mal. B. doposiaľ nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Preto súd návrh na zvýšenie výživného pre B. zamietol.

V závere súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou rodičov, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (porovnaj Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. 7. 2010, sp. zn. 5 Cdo 106/2010).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Trnave prostredníctvom Okresného súdu Piešťany v písomnom vyhotovení 2x. Vzhľadom k tomu, že matka sa po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku tohto práva výslovne pred súdom vzdala, bolo by jej odvolanie právne neúčinné.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.